

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/78/2020
Identifikačné číslo spisu: 8720010119
Dátum vydania rozhodnutia: 12. januára 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8720010119.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného T. L., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 12. januára 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného T. L. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Poprad z 13. februára 2020, sp. zn. OT/23/2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. L. sa odmieta.

O d ô v o d n e n i e

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Poprad (ďalej aj „okresný súd“) z 13. februára 2020, sp. zn. OT/23/2020, bol obvinený T. L. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11. februára 2020, v čase o 16.48 hod. v L., okres L., na ul. Y. A. č. XXXX, po tom, ako na predajnej ploche NS Kaufland počas prevádzkovej doby pri pulte s mäsovými výrobkami si vypýtal tovar, a to 1 ks španielsku salámu o hmotnosti 0,315 kg v hodnote 3,12 € a 1 ks tresku v majonéze o hmotnosti 0,209 kg v hodnote 0,82 €, ktorý si prevzal a následne mal vziať aj 2 ks anglický rožok v hodnote 1,44 €, celkovo v hodnote 5,38 €, ktoré si mal na predajnej ploche dať pod svoju bundu a následne pokračovať v nákupe ostatného tovaru, pričom pri pokladničnej zóne priznal a zaplatil za ostatný tovar, avšak vyššie uvedený tovar nepriznal, nezaplatil zaň a prešiel s ním bez zaplatenia pokladničnou zónou, pričom tovar bol poškodený a nebol vrátený do predaja, čím takto spôsobil spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu krádežou vo výške 5,38 €, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, nakoľko bolo následnou lustráciou v ústrednej evidencii priestupkov MV SR zistené, že T. L. sa dňa 28. mája 2019 v čase o 13.20 hod. v O. I. č. XXX, v potravinách Sintra dopustil krádeže tovaru v hodnote 11,99 €, čím spoločnosti Sintra, s.r.o. spôsobil škodu krádežou vo výške 11,99 €, za čo mu bola rozhodnutím Okresného úradu v Poprade zo dňa 26. septembra 2019 pod číslom OU-PP-OVVS-2019/011520, uložená rozkazom pokuta vo výške 50,- €.

Za to mu okresný súd podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obvinenému výkon trestu podmienične odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu vo výške 5,38 €.

Proti citovanému trestnému rozkazu podal obvinený T. L. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne JUDr. Mgr. Martiny Tomasovej písomným podaním z 28. septembra 2020, osobne podaným toho istého dňa, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený poukázal na to, že v priebehu prípravného konania bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že hoci trval na tom, aby v rámci prípravného konania v predmetnej veci bol vykonaný dôkaz, konkrétne fotografie z kamerového záznamu, z ktorých by bolo zrejmé, že sa mal dopustiť skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, poverený príslušník OO PZ Poprad jeho návrhu na doplnenie dokazovania nevyhoviel a tento dôkaz nevykonal. Žiadosť o vykonanie tohto dôkazu je pritom podľa obvineného zrejmá aj zo zápisnice o výsluchu z 12. februára 2020, ako aj zo záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu, čo je zaprotokolované aj v zázname o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 12. februára 2020. Obvinený je toho názoru, že tento dôkaz bolo nevyhnutné vykonať pre riadne objasnenie skutočnosti, či sa dopustil skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, pretože ako uviedol, predmetný skutok nespáchal. Nevykonaním tohto dôkazu došlo k závažnému porušeniu práva obvineného na obhajobu. Z tohto dôvodu považuje obvinený rozhodnutie okresného súdu, i celé konanie, ktoré mu predchádzalo, za arbitrárne. Na podporu svojho tvrdenia obvinený poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2017, sp. zn. 4 Tdo 57/2016 a na R 54/2013 - I., II.

Obvinený taktiež poukázal na to, že 26. septembra 2019 mu bola rozhodnutím Okresného úradu v Poprade, odborom všeobecnej vnútornej správy, č. k. OU-PP-OVVS-2019/011520-16 zo 4. septembra 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. septembra 2019, uložená pokuta vo výške 50,- € za škodu vo výške 11,99 €, ktorú spôsobil krádežou v spoločnosti Sintra, s.r.o. tým, že dňa 28. mája 2019 v čase o 13.20 hod. v O. I. č. XXX sa dopustil krádeže tovaru v hodnote 11,99 €. Napriek tomu, že za uvedený skutok už bol potrestaný práve rozhodnutím Okresného úradu v Poprade, tento skutok mu bol kladený za vinu aj v predmetnom trestnom konaní, v ktorom bol odsúdený trestným rozkazom z 13. februára 2020, sp. zn. 0T/23/2020. V predmetnom konaní tak podľa obvineného došlo k porušeniu zásady ne bis in idem, pretože bol potrestaný dvakrát v tej istej veci, a to vo veci krádeže spáchanej v spoločnosti Sintra, s.r.o. dňa 28. mája 2019 rozhodnutím Okresného úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy zo 4. septembra 2019, č. k. OU-PP-OVVS-2019/011520-16, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Poprad z 13. februára 2020, sp. zn. 0T/23/2020. Z uvedeného dôvodu považuje obvinený rozhodnutie okresného súdu v predmetnej veci za nezákonné, čoho následkom je aj porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Rovnako tak vzhľadom na uvedené skutočnosti orgány činné v trestnom konaní a okresný súd podľa názoru obvineného nesprávne právne posúdili skutok, ktorý sa mu kladie za vinu a nezákonne rozhodli o vydaní trestného rozkazu.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad z 13. februára 2020, sp. zn. 0T/23/2020, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného T. L., podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil dovolaním napadnutý trestný rozkaz Okresného súdu Poprad z 13. februára 2020, sp. zn. 0T/23/2020, vo výroku o

vine, o druhu trestu a o jeho výmere a podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku vec prikázal Okresnému súdu Poprad, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 18. novembra 2020 vyjadril okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad (ďalej len „prokurátor“), ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že z podaného dovolania obvineného nezistil okolnosti, ktoré by zakladali niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Po následnom zrekapitulovaní konania prokurátor uviedol, že obvinený sa vzdal práva podať odpor, z čoho je zrejmé, že nevyužil žiadny z riadnych opravných prostriedkov v predmetnom konaní, pričom doplnil, že v danom čase neexistoval žiaden dôvod povinnej obhajoby, obvinený si obhajcu nezvolil a ani nežiadal, aby mu bol obhajca ustanovený.

Vo vzťahu k obvineným namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku prokurátor poukázal na § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V predmetnom konaní bolo podľa prokurátora dokazovanie vykonané kvantitatívne aj kvalitatívne v dostatočnom rozsahu, teda v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie vo veci. S hodnotením súdu v tomto smere sa prokurátor stotožnil.

S poukazom na námietku obvineného týkajúcu sa toho, že jeho právo na obhajobu bolo porušené aj nevyhovením jeho návrhu na doplnenie dokazovania, prokurátor uviedol, že podľa poslednej vety § 208 Trestného poriadku návrh na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania môže policajt odmietnuť, ak ho nepovažuje za potrebný; uvedené podľa prokurátora priamo súvisí so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Podľa názoru prokurátora skutkový stav bol v priebehu skráteného vyšetrovania náležite zistený a z tohto dôvodu nebolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy navrhované obvineným pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Na základe uvedeného považoval prokurátor rozhodnutie povereného príslušníka za dôvodné a správne.

Vo vzťahu k obvineným namietanému porušeniu zásady ne bis in idem prokurátor uviedol, že ide o absurdné tvrdenie obvineného, pretože nemôže ísť o prekážku ne bis in idem, ak postihnutie za obdobný čin (priestupok) je zákonným znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona. Podľa názoru prokurátora ide o nepochopenie tejto zásady a o jej nesprávnu aplikáciu v tejto veci. Navyše, v prípade prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona nejde o opakované postihnutie za skutok, pre ktorý bola osoba postihnutá v priestupkovom konaní, ale len o odkázanie na danú sankciu za predchádzajúce protiprávne konanie, ktoré je zohľadnené v skutkovej vete pre ďalší protiprávny čin.

Z dôvodu absencie dôvodu dovolania podľa § 371 Trestného poriadku prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. L. odmietol; v prípade nariadenia verejného zasadnutia vo veci navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že jednou z podmienok dovolania, ktorú musia oprávnené osoby (okrem ministra spravodlivosti) splniť, je využitie ich zákonného práva na podanie riadneho opravného prostriedku (s výnimkami uvedenými v druhej a tretej vete tohto ustanovenia). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Keďže obvinený T. L.Ý. v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 0T/23/2020 nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (pričom v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že riadnym opravným prostriedkom v predmetnom konaní by nebolo podanie odporu proti trestnému rozkazu - vid' rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8, ročník 2011 - ale až podanie odvolania proti rozsudku, ktorým by súd rozhodol po zrušení trestného rozkazu na základe riadne a včas podaného odporu prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní), nesplnil tak podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Ide pritom o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani po výzve podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie obvineného T. L. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.